

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELATIA CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București, Tel: 0213143400 int.3000, Email: departament@gov.ro

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/2326

Nr. 3235/2026

23-03-2026

Către: **DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 19 martie 2026

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru completarea art. 80 din Legea nr.36/1995 a notarilor publici și a activității notariale (Bp.544/2025, Plx. 92/2026);*
2. *Propunerea legislativă privind declarația fiscală unică pentru societățile comerciale și întreprinderile mici și mijlocii (IMM) (Bp. 493/2025, Plx. 23/2026);*
3. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare (Bp.675/2025, L 41/2026);*
4. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.360/2023 privind sistemul public de pensii (Bp.606/2025, Plx. 112/2026);*
5. *Proiectul de lege pentru instituirea zilei de 29 decembrie ca Ziua Națională de Comemorare a Victimelor Legionarilor (Bp. 659/2025, Plx. 129/2026);*
6. *Propunerea legislativă pentru instituirea zilei de 8 iunie ca "Ziua cinematografiei românești" (Bp. 747/2025, L 85/2026).*

Totodată, vă transmitem atașat, în copie, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la *propunerea legislativă pentru completarea art. 279 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal (Bp. 642/2025) și la propunerea legislativă privind protecția profesională și stimularea stabilității personalului din Ministerul Educației (Bp. 743/2025).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

~~SECRETAR DE STAT~~

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare*, inițiată de domnul senator POT Gheorghe Vela (**Bp.675/2025, L 41/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul recunoașterii valabilității plății efectuate în termen în contul altei instituții publice decât cea prevăzută în procesul-verbal de constatare a contravenției, precum și al stabilirii obligației instanței de judecată de a comunica dispozitivul hotărârii prin care a anulat procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.

II. Observații

1. Cu titlu prealabil, precizăm că, potrivit art. 59 alin. (1) din *Legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, „Modificarea unui act normativ constă în schimbarea expresă a textului unora sau mai multor articole ori alineate ale acestuia și în redarea lor într-o nouă formulare”, iar, potrivit art. 60 alin. (1) din același act normativ, „completarea actului normativ constă în introducerea unor dispoziții noi, cuprinzând soluții legislative și ipoteze suplimentare, exprimate în texte care se adaugă elementelor structurale existente, prin utilizarea unei formule de exprimare, cum ar fi: „După articolul ... se introduce un nou articol, ..., cu următorul cuprins:”.

Astfel, semnalăm faptul că inițiativa legislativă nu are în vedere și modificarea *Ordonanței Guvernului nr. 2/2001*, ci doar completarea acesteia. Drept urmare, considerăm că era necesară eliminarea referințelor cu privire la modificarea acestui act normativ din cuprinsul inițiativei legislative.

Tot referitor la evenimentul legislativ anterior menționat, subliniem faptul că titlul inițiativei legislative trebuie să exprime operațiunea de completare a *Ordonanței Guvernului nr. 2/2001*. Astfel, acesta putea fi scris în maniera următoare: „*Lege pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001...*”.

2. Menționăm că în cuprinsul inițiativei legislative există mai multe sintagme care sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, lipsa acestor elemente putând atrage, în anumite circumstanțe, neconstituționalitatea textului de lege, din perspectiva art. 1 alin. (5) din *Constituție*. Detaliind cele trei cerințe de calitate care rezultă din cuprinsul art. 1 alin. (5) din *Constituție*, Curtea Constituțională a statuat¹ faptul că „cerința de claritate a legii vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, cea de precizie se referă la exercitarea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea legii privește scopul și consecințele care le antrenează.”. Cu titlu de exemplu, menționăm următoarele sintagme care prezintă un caracter echivoc:

¹ A se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 183/2014 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 din *Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune*, Publicată în *Monitorul Oficial al României, Partea I*, nr. 381 din 22 mai 2014.

Sintagma din cadrul art. I al inițiativei legislative, art. 28 alin. (4) - „*alte elemente de identificare fiscală*”;

Sintagma din cadrul art. I al inițiativei legislative, art. 39² alin. (1) - „*potrivit legislației privind organizarea judiciară*”. Potrivit art. 1 alin. (1) din *Legea 304/2025 privind organizarea judiciară*, „*Organizarea judiciară reprezintă ansamblul de principii și reguli care guvernează funcționarea instanțelor judecătorești și parchetelor în activitatea judiciară, în scopul garantării respectării Constituției României, republicată, și realizării drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei prin înfăptuirea justiției ca serviciu public.*”. Astfel, comunicarea din oficiu a unei hotărâri judecătorești reprezintă un act specific procedurii civile/penale, iar nu unul specific relațiilor sociale aferente organizării judiciare.

Sintagma din cadrul art. I al inițiativei legislative, art. 39² alin. (2) „*comunicarea actelor judiciare sau fiscale*”.

Sintagma din cadrul art. I al inițiativei legislative, art. 39² alin. (2) „*potrivit dispozițiilor legale în vigoare*”, fără a se prevedea în concret actul normativ avut în vedere;

Sintagma din cadrul art. II al inițiativei legislative „*cont bugetar public*”.

3. Referitor la art. I din inițiativa legislativă, prin care se propune completarea art. 28 cu trei noi alineate, respectiv alin. (4), (5) și (6) din *Ordonanța Guvernului nr.2/2001*, precizăm următoarele:

La art. 8 din *Ordonanța Guvernului nr.2/2001*, este stabilită destinația sumelor reprezentând amenzi contravenționale care reprezintă venit la bugetul de stat sau la bugetele locale.

Organele fiscale competente, centrale sau locale, după caz, asigură evidența sumelor reprezentând amenzi contravenționale încasate ca venit la bugetele menționate mai sus, pe plătitori, respectiv pe codurile de identificare fiscală a acestora, evidența respectivă nefiind asigurată pe instituții publice care aplică sancțiunile contravenționale respective.

De altfel, evidențierea amenzilor contravenționale se efectuează la subdiviziunea corespunzătoare de venituri a bugetului de stat sau local deschis în structura *Clasificației indicatorilor privind finanțele publice*, aprobată prin *Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1954/2005 pentru aprobarea Clasificației indicatorilor privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, neexistând subdiviziuni distincte pentru fiecare instituție publică care aplică sancțiunea contravențională.

Menționăm, de asemenea, că prin *Legea 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările și completările ulterioare*, s-a reglementat faptul că achitarea amenzilor contravenționale poate fi efectuată printr-un cont unic de plată, în prezent acest mecanism fiind aplicat în cazul amenzilor contravenționale la regimul circulației pe drumurile publice aplicate conducătorilor de autovehicule, stabilite, în condițiile legii, de agenții constatatori ai Ministerului Afacerilor Interne, instituție publică care a implementat și seria de evidență unică a procesului-verbal de contravenție.

Astfel, referitor la art. 28, prin care se propune introducerea unor noi alineate (4) și (5) care prevăd valabilitatea plății cu condiția identificării certe a contravenientului (nume complet, CNP) precum și a procesului verbal de constatare, cât și regularizarea sumei achitate fără a fi necesară intervenția contribuabilului, menționăm că, dacă plata a fost efectuată într-un cont comun de venituri al Trezoreriei Statului sau într-un cont bancar al vreunei instituții publice, această plată nu va putea fi identificată de către organul fiscal central, ea neexistând în evidența fiscală a acestuia.

De asemenea, se constată că, deși *Expunerea de motive* care însoțește proiectul de act normativ privește contravenientul persoană fizică sau juridică, potrivit alin.(4) al art.28, astfel cum a fost propus, datele de identificare ale contravenientului, respectiv numele, codul numeric personal sau alte elemente de identificare fiscală pot să vizeze doar persoana fizică, nu și persoana juridică.

Amintim faptul că potrivit art. 38 alin. (1) din *Legea 24/2000*, textul articolelor trebuie să aibă caracter dispozitiv, să prezinte norma instituită fără explicații sau justificări. Modalitatea de formulare a art. 1 din inițiativa legislativă, art. 28 alin. (4) prevede explicații și justificări prin sintagma „*precum nume complet, cod numeric personal sau alte elemente de identificare fiscale, precum și a procesului-verbal de constatare*”. Or, această reglementare nu respectă exigențele normelor de tehnică legislativă, din perspectiva prevederilor anterior amintite.

Totodată, potrivit prevederilor alin.(1) al art.164 din *Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare*, plata obligațiilor fiscale efectuată într-un cont bugetar eronat este valabilă, de la momentul efectuării acesteia, în condițiile prezentului articol. La cererea debitorului, organul fiscal competent efectuează îndreptarea erorilor din documentele de plată întocmite de debitor, în suma și din contul

debitorului înscrise în documentul de plată, cu condiția debitării contului acestuia și a creditării unui cont bugetar.

Potrivit alin.(2) al art.164 din *Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare*, plata este valabilă în cazul în care aceasta s-a efectuat în alt buget decât cel al cărui venit este creanța fiscală plătită, cu condiția ca plata să nu fi stins creanțele datorate bugetului în care s-a încasat suma plătită eronat, cu excepția cazului în care în evidența fiscală debitorul înregistrează sume plătite în plus cel puțin la nivelul plății eronate.

De asemenea, prevederile lit.b) alin.(7) al art.164 din *Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare*, reglementează corecția erorilor din documentele de plată, prevederi ce se aplică și în cazul în care creanța fiscală este administrată de un organ fiscal diferit, situație în care cererea se depune de către debitor la organul fiscal la care s-a creditat contul bugetar cu plata efectuată eronat, tocmai pentru a certifica natura plății. Astfel transferul sumelor de la un organ fiscal la altul se realizează cu acordul debitorului.

Totodată, cu privire la art. I din cuprinsul inițiativei legislative, alin. (4), semnalăm că formularea „*aparținând unei alte instituții publice decât cea prevăzută în procesul-verbal...*” este improprie, întrucât *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001* nu prevede, în cadrul art. 16, faptul că procesul-verbal de contravenție trebuie să cuprindă și instituția publică la care urmează să se achite sancțiunea principală a amenzii contravenționale.

De asemenea, măsura preconizată este de natură să intre în conflict cu prevederile art. 28 alin. (2) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*, care stabilesc modalitatea de plată a sumelor aferente amenzilor contravenționale, astfel: „*amenzile care se cuvin bugetului de stat pot fi achitate, prin mijloace de plată online, în conturile dedicate, la instituțiile de credit autorizate cu care există încheiate convenții sau la unitățile Trezoreriei Statului, iar amenzile cuvenite bugetelor locale se achită, prin mijloace de plată online, prin instituții de credit autorizate cu care există încheiate convenții sau la casieriele autorităților administrației publice locale ori ale altor instituții publice abilitate să administreze veniturile bugetelor locale indiferent de localitatea pe a cărei rază acestea funcționează, de cetățenia, domiciliul sau de reședința contravenientului ori de locul săvârșirii contravenției, precum și la ghișeul unic din punctele de trecere a frontierei de stat a României.*”.

Precizăm că *Ordonanța Guvernului nr.2/2001* utilizează pe tot parcursul ei termenul „*contravenient*”. Cu toate acestea, inițiativa

legislativă cuprinde, pe de o parte, la alin.(5) al art.28, termenul "*contribuabil*", iar în cuprinsul celorlalte texte propuse termenul "*contravenient*", consacrat de *Ordonanța Guvernului nr.2/2001*.

În ceea ce privește propunerea de la alin.(5) al art.28 cu referire la reglementarea obligației de regularizare de către instituțiile publice a sumei achitate într-un cont aparținând altei instituții publice decât cea menționată în documentul de constatare și sancționare a contravenției, fără intervenția contravenientului, precizăm că, din cuprinsul textului propus nu rezultă modalitatea prin care pot fi identificate toate datele necesare îndeplinirii acestei obligații.

În plus, textul propus poate să creeze confuzie în ceea ce privește achitarea amenzilor, în condițiile în care se pot crea premisele achitării acestora în contul oricărei instituții publice din România, având în vedere că, astfel cum s-a menționat anterior, potrivit art.8 din *Ordonanța Guvernului nr.2/2001*, sumele provenite din amenzile contravenționale se fac venit la bugetul de stat sau bugetul local.

Referitor la alin.(6) al art.28 din inițiativa legislativă, potrivit căreia "*procedura de regularizare între instituțiile publice se efectuează conform metodologiei stabilite prin ordin comun al Ministerului Finanțelor și al Ministerului Afacerilor Interne*", precizăm că aceasta nu este motivată, în condițiile în care sunt și alte autorități ale administrației publice centrale competente, potrivit legislației în vigoare, să constate contravenții și să aplice sancțiuni contravenționale, precum și să încaseze amenzi, iar sumele provenite din amenzile contravenționale se fac venit la bugetul de stat sau bugetul local potrivit dispozițiilor *Ordonanței Guvernului nr.2/2001*.

Totodată, apreciem că măsura preconizată va avea ca efect transferul unor fonduri din patrimoniul unor instituții, în patrimoniul altora, fără a se ține cont dacă respectivele instituții/autorități fac parte din administrația publică centrală sau locală și fără a se avea în vedere dacă sumele reprezentând amenzile contravenționale se constituie ca venit la bugetul de stat sau la bugetele locale, o astfel de situație putând crea incertitudine juridică și blocaje în privința gestionării banului public.

În plus, potrivit normelor preconizate, procedura de regularizare între instituțiile publice urmează a fi stabilită prin intermediul unui act normativ cu putere inferioară legii, pe baza unei metodologii stabilite prin ordin comun al Ministerului Finanțelor și al Ministerului Afacerilor Interne, soluție care poate aduce atingere ierarhiei actelor juridice. O astfel de procedură, care are efect asupra gestionării fondurilor publice, se impunea

a fi reglementată și detaliată prin norme primare, iar nu prin intermediul unui ordin de ministru.

De asemenea, cu privire la art. I din cuprinsul inițiativei legislative art. 28 alin. (6) teza finală, precizăm că referirea la termenul de 30 de zile de la intrarea în vigoare a legii are caracter retroactiv, iar norma preconizată nu se integrează organic în cuprinsul actului normativ. Drept urmare, prin raportare și la art. II alin. (3) din inițiativa legislativă, se impunea eliminarea tezei finale a normei propuse.

Având în vedere că fondul reglementării vizează aspecte ce țin de executarea sancțiunilor contravenționale, Ministerul Afacerilor Interne precizează faptul că nu este de acord să fie coinițiator al proiectului de ordin prin care s-ar reglementa procedura de regularizare între instituțiile publice în sensul propus de inițiator, motiv pentru care apreciem că ar fi fost necesar ca expresia „*Ministerului Afacerilor Interne*” să fie eliminată din textul propus pentru art.28 alin. (6) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*.

4. După articolul 39¹ se propune introducerea unui nou articol care să conțină trei alineate, respectiv 39², pentru care semnalăm că acesta conține denumire marginală, care nu se încadrează în armonia interioară a actului normativ supus intervenției legislative, ale cărui articole nu au prevăzute denumiri marginale.

Față de acest aspect, menționăm că *Legea nr.24/2000*, reglementează la alin.(5) al art.47 actele normative ale căror articole pot să prevadă denumire marginală, astfel: *”La coduri și la legi de mare întindere, articolele vor fi prevăzute cu denumiri marginale, exprimând sintetic obiectul lor; acestea nu au semnificație proprie în conținutul reglementării”*.

Cu privire la termenul de 10 zile prevăzut de art. I - art. 39², alin. (1) din inițiativa legislativă, apreciem că respectarea acestuia de către instanțele de judecată poate fi dificilă. Spre exemplu, în cazul rămânerii definitive a hotărârii prin neexercitarea căii de atac, există posibilitatea ca transmiterea confirmării de primire a sentinței să fie realizată după împlinirea termenului preconizat de inițiatori. Astfel, apreciem că era necesară evaluarea termenului preconizat, în sensul preîntâmpinării situațiilor în care comunicarea nu se poate realiza din motive obiective, neimputabile instanțelor.

Totodată, din economia textului propus pentru alin.(1) al art.39², rezultă că obligația instanței de a comunica organului fiscal dispozitivul

hotărârii judecătorești în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive, se instituie numai dacă sunt îndeplinite două condiții, respectiv este anulat procesul verbal de constatare și sancționare a contravenției și amenda a fost transpusă într-o creanță fiscală.

Din perspectiva amenzii contravenționale, trebuie precizat că aceasta este calificată drept creanță bugetară. Potrivit *Codului de procedură fiscală*, creanța bugetară principală reprezintă dreptul la încasarea oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, altele decât creanțele bugetare accesorii.

Prin urmare, creanța bugetară cuprinde și impozite, taxe și alte sume care intră în categoria creanțelor fiscale. Astfel, în categoria creanțelor bugetare sunt cuprinse și creanțele fiscale.

Creanța fiscală principală reprezintă, potrivit prevederilor *Codului de procedură fiscală*, dreptul la perceperea impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, precum și dreptul contribuabilului la restituirea sumelor plătite fără a fi datorate și la rambursarea sumelor cuvenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege.

Având în vedere cele două noțiuni prezentate anterior, considerăm că modalitatea de redactare a normei de la alin.(1) al art.39² este neclară prin raportare la sintagma "*amenda a fost transpusă într-o creanță fiscală*".

Din referirea generică la modalitatea de comunicare a dispozitivului hotărârii judecătorești din cuprinsul normei propuse la alin.(2) al art.39², nu rezultă cu claritate care sunt sistemele informatice utilizate pentru comunicarea actelor judiciare și fiscale avute în vedere de text.

Totodată, în ceea ce privește modalitatea de comunicare care urmează a se realiza prin „*mijloace electronice*”, apreciem că era necesară inserarea unei norme de trimitere la dispozițiile Capitolului II din *Legea 134/2010 privind Codul de procedură civilă*. Menționăm că terminologia utilizată de actul normativ anterior menționat este de „*poștă electronică*”, iar nu „*mijloace electronice*”. Totodată, art. 154 alin. (6)² din *Codul de procedură civilă* prevede modalități multiple de realizare a comunicării, atunci când comunicarea nu se realizează potrivit dispozițiilor alin. (1).

² „Comunicarea citațiilor și a altor acte de procedură se poate face de grefa instanței și prin telefax, poștă electronică sau prin alte mijloace ce asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia, dacă partea a indicat instanței datele corespunzătoare în acest scop. Comunicarea actelor de procedură va fi însoțită de semnătura electronică calificată sau semnătura electronică avansată bazată pe un certificat pentru semnătură electronică emis de o autoritate sau o instituție publică din România, care va înlocui ștampila instanței și semnătura grefierului de ședință din mențiunile obligatorii ale citației.”.

De asemenea, la alin.(3) al art.39², apreciem că formularea acestuia trebuia redată astfel: *"(3) În urma comunicării, organul fiscal scade creanța fiscală aferentă procesului - verbal anulat, fără a fi necesară o cerere din partea contravenientului, în termen de maxim 15 zile de la comunicare."*

5. Apreciam că soluția legislativă care vizează doar ipoteza în care instanța anulează procesul-verbal de constatare a contravenției nu este de natură să acopere toate situațiile în care contravenientul este exonerat de plata sumei de bani reprezentând sancțiune contravențională principală, ca urmare a unei hotărâri judecătorești definitive. Astfel, potrivit art. 38 alin. (3) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*, instanța de judecată poate dispune înlocuirea amenzii contravenționale cu avertisment, iar, potrivit art. 9 coroborat cu art. 39¹, instanța poate înlocui amenda contravențională cu prestarea unei activități în folosul comunității.

Astfel, apreciem că era necesară și inserarea unor dispoziții care să reglementeze aceste aspecte, pentru a evita crearea unui tratament diferit în situații asemănătoare.

6. Cu privire la art. II, apreciem că normele de trimitere din cadrul textului preconizat trebuiau să menționeze și *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*, întrucât din modalitatea de formulare a textului analizat, se desprinde ideea că trimiterea se realizează la articolele legii de modificare.

7. În ceea ce privește art. II. alin. (2), apreciem că norma preconizată nu ține cont de cazul incidenței prescripției dreptului material la acțiune în ceea ce privește posibilitatea petentului de a solicita restituirea sumei aferente unei amenzi contravenționale deja achitate. Astfel, ca urmare a intervenirii prescripției, petentului îi poate fi refuzată solicitarea de restituire a sumei. Drept urmare, suma respectivă a fost încasată în baza unei sancțiuni contravenționale aplicate printr-un proces-verbal de constatare a contravenției care a fost ulterior anulat de instanță, dar petentului îi poate fi refuzată restituirea sumei ca urmare a prescripției, fiind necesar a se menține temeiul pentru care aceasta a fost încasată.

8. Totodată, apreciem că măsura propusă are caracter retroactiv, depășind limitele referitoare la aplicarea *principiului legii contravenționale mai favorabile*. În esență, norma preconizată instituie reguli procedurale specifice, intrând în domeniul de aplicare al efectelor

hotărârii judecătorești. În acest sens, menționăm că potrivit art. 25 alin. (1) din *Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă*, „*Procesele în curs de judecată, precum și executările silite începute sub legea veche rămân supuse acelei legi.*”. Drept urmare, norma trebuia evaluată și în raport cu observațiile anterioare.

9. Subliniem faptul că inițiativa legislativă nu conține o formulă de atestare a autenticității actului, care să îndeplinească exigențele de tehnică legislativă. Potrivit art. 40 din *Legea 24/2000*, „*actul normativ are următoarele părți constitutive: titlul și, dacă este cazul, preambulul, formula introductivă, partea dispozitivă, formula de atestare a autenticității actului.*”. Astfel, precizăm faptul că se impune respectarea prevederilor art. 46 din *Legea 24/2000*, în ceea ce privește atestarea autenticității actului normativ.

10. În ceea ce privește *Expunerea de motive*, considerăm că aceasta nu îndeplinește toate exigențele prevăzute în cuprinsul art. 31 din *Legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative*.

În plus, subliniem faptul că în cuprinsul *Expunerii de motive* este utilizată o terminologie care nu este specifică stilului normativ³, regulile de tehnică juridică cuprinse în *Legea 24/2000* interzicând termenii cu încărcătură afectivă. Totodată, forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic.

³ Spre exemplu, sintagme precum „umilire administrativă”, „reinstalează demnitatea relației dintre cetățean și stat”, „abuz sistematic” sau „o formă tăcută de abuz administrativ”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Căstălmă,
Ilse Gavril BOLOJAN
PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților